

A Fővárosi Ítéltábla a korábban dr. Hatházi Vera ügyvéd majd a Vető és Kovácsházy Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Kovácsházy András ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a Berki Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Berki Dávid ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 19. napján kelt 19.P.20.755/2011/10. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett és 13. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg az alperesnek 10.000 (Tízezer) forint plusz áfa összegű fellebbezési eljárás költséget.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes olyan közismert alapítvány, amely a gyermekkorúak rákbetegségének gyógyítását elősegítő kiemelten közhasznú tevékenységet folytat. Az alperesi alapítvány az ... együttműködve gyermekmentés céljára kialakított rohamkocsit üzemeltet, intenzív ellátásra szoruló gyermekek mentését és szállítását végzi. A ... internetes keresőszolgáltatója a „gyermekrák alapítvány” kifejezésre történő kereséskor a keresési találatok fölött az alperes fizetett hirdetését is megjelenítette a következő tartalommal: „Adó 1%-12 év, 20.000 megmentett gyermek; ...”. A hirdetésre kattintva az érdeklődő az alperes weboldalára jutott el. A felperes eredménytelenül kérte az alperest a keresőszavak használatának az abbahagyására, de kérésére a hirdetés szövegét a következők szerint megváltoztatta: „Gyermeke-rohamkocsi/Kérjük ajánlja fel adója 1%-át a ...unknak”.

A felperes keresetében elsődlegesen a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a névviseeléshez

fűződő személyiségi jogát, és a jogsértés abbahagyására, valamint a jövőbeni jogsértésről való eltiltásra kérte kötelezni az alperest. Másodlagosan a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpt.) 86. § (2) bekezdés a) és b) pontjai alapján egyrészt annak megállapítását kérte, hogy az alperes magatartása azért jogsértő, mivel az adományok gyűjtése érdekében olyan nevet és megjelölést alkalmaz, amely azonos a felperesi alapítvány nevével. Másrészt a jogsértő magatartás abbahagyására, illetve attól való eltiltására kérte kötelezni az alperest.

A védjegybitorlás megállapítására irányuló harmadlagos keresetet az elsőfokú bíróság elkülönítette.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kifejtette, hogy a felperes által sérelmezett kereső szavak megadásával nem a felperes nevét, hanem olyan általánosan használt és közismert kifejezéseket adott meg, amelyek használata nem korlátozható, vagyis nem sértette meg sem a felperes névhasználathoz fűződő jogát, sem a tisztességes piaci tevékenység szabályait.

Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 22.500 forint plusz áfa összegű perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 27.000 forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet jogi indokolása szerint a jogvita eldöntése érdekében abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a „gyermekrák” kifejezés kialakulása és jelentése olyan mértékben köthető-e a felpereshez, hogy a ... hirdetési rendszerben ez a szó és a „gyermekrák alapítvány” kifejezés keresőszóként megadására kizárólagos a felperes lenne jogosult. A kifejezések általános jelentéstartalmára figyelemmel arra a következtetésre jutott, hogy azok használata nem sajátítható ki. Az alperesen kívül a „gyermekrák” megjelölést más intézmények is felhasználják, köztük a kórházak gyermekrák osztályai vagy a gyermekrák-szakorvosok. Megállapította, hogy a kifejezés széleskörűen elterjedt köznyelvi használatából adódóan nem sérti a felperes névviseléshez fűződő jogát az alperes által megadott keresőszavak használata. Ezen túlmenően a keresőszavak alapján megjelenő hirdetési felület egyértelmű a tekintetben, hogy nem a felperes, hanem az alperes fizetett hirdetése látható, hiszen ott az alperes teljes neve és weboldalának a címe is megjelenik. Ebből következően az alperes eljárása nem ütközik a tisztességtelen piaci magatartás tilalmába, mivel az alperes nem keltette azt a látszatot, és nem használt olyan domain-nevet, mintha a felperessel azonos személy lenne. A kereső szavak alapján megjelenő hirdetés egyébként is adománygyűjtésre vonatkozik, ami nem tartozik a Tpt. 6. §-ában védelemben részesített szolgáltatások közé.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes jelentett be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset teljesítését kérte, azzal a pontosítással, hogy kérelme csupán az alperes jogsértéstől való eltiltására irányul. Fenntartotta az elsőfokú eljárás során kifejtett érvelését, és hangsúlyozta, hogy a „gyermekrák”

szóösszetétel nem általánosan használt kifejezés, hanem az kifejezetten a felperesi alapítványra utal. Vélekedés szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az alperes magatartásának szándékosságát, holott a személyére utaló kereső szavak megadásának kifejezetten az volt a célja, hogy a közismertségének kihasználásával az alperes a maga számára gyűjtsön adományokat.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokain alapuló helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, miszerint fizetett hirdetése nem alkalmas az internet felhasználók megtévesztésére, vagyis arra, hogy az érdeklődő akarata ellenére egy másik oldalra navigáljon. Ettől függetlenül a felperes által feltételezett szándékosság irreleváns a jogvita eldöntése szempontjából, mivel kizárólag objektív tények alapján ítéltető meg, hogy megvalósult-e a jogsértés.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett az a rendelkezése, amellyel elutasította a jogsértő magatartás abbahagyására kötelezés iránt előterjesztett keresetet [Pp. 228. § (4) bekezdés]. Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét, illetve a jogerőre emelkedett rendelkezéseit a Fővárosi Ítéltábla felülbírált nem érintette.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, az arra alapított érdemi döntésével a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul egyetértett, ezért visszautal az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott törvényi rendelkezésekre és az ahhoz kapcsoló részletes okfejtésre, amit csupán a fellebbezésre tekintettel egészít ki a következőkkel.

Az elsőfokú bíróság - a felperes álláspontjától eltérően - helyesen értelmezte az MTA Nyelvtudományi Intézetének a felpereshez intézett levelében kifejtett szakmai állásfoglalást. Abból kitűnően a „gyermekrák” olyan újabb keletkezésű szóösszetétel, amely ugyan még nem szótározott, de széles körben ismertté vált. A nyelvtudományi vélemény megerősítette, hogy a szókapcsolatot nem a felperes hozta létre, és köznyelvi használatának széles körű elterjedése nem a felperes tevékenységére vezethető vissza. Ebből az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a szóösszetétel használata bárki számára megengedett, azzal az alperes nem sértette meg a felperes névhasználathoz fűződő személyiségi jogát, és nem vétett a tisztességes piaci magatartás szabályai ellen.

Jogsértés hiányában nincsen annak jelentősége, hogy az alperes szándékosan adta meg keresőszóként a „gyermekrák”, valamint a „gyermekrák alapítvány” kifejezéseket. Az alperes szándéka ugyanis nem a jogsértésre, hanem arra irányult, hogy a keresőszavak segítségével megjelenjék az internetes oldalon a hirdetése, és az abban közölt adatok alapján az érdeklődő eljusson a honlapjára. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a hirdetési felület nem tartalmaz megtévesztő információkat a hirdető személyét illetően, ezért nem kelti azt a hamis látszatot, hogy a hirdetés közzétételével a felperes végez adománygyűjtő

tevékenységet. A kereső szavak alapján megjelenő hirdetés szövege nem ad alapot a felperesi és az alperesi alapítvány összetévesztésére, abból egyértelműen kitűnik, hogy az alperes gyűjti az adományokat. Erre visszavezethetően az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra következtetésre, hogy az alperes törekvése nem a felperesi alapítvány közismertségének a kihasználását célozza, ezért nem ütközik a tisztességtelen piaci magatartás tilalmába.

Arra is helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az adománygyűjtés nem tartozik a Tpt. 6. §-ában védelemben részesített szolgáltatások közé, ezért a felperes által kifogásolt internetes hirdetésre a Tpt. szabályai eleve nem alkalmazhatóak.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helyes indokaira visszautalva - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte az alperes jogi képviseletével felmerülő fellebbezési eljárási költségének a megtérítésére. Ennek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései alapján a ténylegesen kifejtett tevékenység arányában mérlegeléssel állapította meg, amelyhez a 4/A. § (1) bekezdése szerint hozzáadódik az áfa.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint az állam viseli.

Budapest, 2013. március 20.

Dr. Sággy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Csordás Csilla s. k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s. k.
bíró